

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

III. Fragment geschichtlicher Nachrichten über Besitzungen des Kl. Nienburg a. d. S., aus der 2. Hälfte des 12. Jahrhunderts - ibidem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55861)

nus et filius ejus, Arelofdus et filius ejus, Vulradus et filius ejus, Arnoldus de Grabene, Hericus de Gattersleve, Richardus de Luburch, Macharius Romanus, Sifridus, Prefectus de Liezecha, Gerhardus Valco, Gerbertus de Liezecha, Rudulffus de Jerichow, Gernothus de Milowe. Anno Dominice Incarnationis M^o C^o LXII°, Indictione X, Regnante Imperatore Augusto Fridherico. Actum Magdeburch feliciter. Amen, Amen, Amen. Aufcultata et Collationata est presens Copia per me Arnoldum Kramptzo, Clericum Civitatis Halberstadenfis publicum sacra Imperiali auctoritate Notarium, Et concordat cum suo vero Originali, quod attestor manu propria.

Aus 2. v. 2. neuem allgemeinen Archiv I, 371.

III. Fragment geschichtlicher Nachrichten über Besitzungen des Kl. Nienburg a. d. S., aus der 2. Hälfte des 12. Jahrhunderts — ibidem.

— — ibidem ecclesia et mercatu, Lighinici, mercatu et ecclesia, Zrale, mercatus et ecclesia due, Cracovva, urbs, ecclesia et mercatus, Cotibus, ecclesia et mercatus, ibi sunt iuxta urbem XXII unci. Et quotquot unusquisque uncas habet, tot scilicet urnas mellis dabit, aliquis III° uncas, aliquis XII siue XX. Et de inculta terra quantum culta prebebit unusquisque tam filius quam lignis et aquarum concursibus in singulis annis Ac de crocimo in singulis sabbatis unam marcam.

Temporibus folcmari, abbatis ingens diffensio adoleuerat inter Heinricum, marchionem de ilburch, qui patruus conradi marchionis existit, et urbanos Niemeences. Contigit quodam tempore Henricum marchionem cum manu valida in prouinciam illam deuenire, annitens debellare eam ac dicioni sue subicere. At contra hec euenit ac ratus sit. Quibus urbanis cognitio cum magna ui seu copia inobuiam adcurrunt, ac non modicum strages phalangium fecerunt, ceteros in fugam compulerunt. Unde haut modicum sunt ditati de prediis occumbentium. Igitur non post modicum tempus rursus coadunata ualidiore manu fingens se cum paucis uenire relictis comitibus suis in priuatis locis. Qui aggressus est eos et cepit pugnare. At niemeences autumabant sibi prospere cessurum sicuti antea cum omni nisu annitentes inniti. Interea adcurrunt de infidijs undique effecus milites armati et una cum infestis in urbem intrabant. Et tali modi eos subdidit. Postea contra sclauos dimicans aduolat unus sclauonicus miles uel eques cum magna francissa francisca et fracto cerebro eius dilapsus est. Quibus expertis suis comitibus urbanis Henrico, scilicet marchione extincto, omnes de urbe Niemeensi uolucris cursu exibant domino emeritam talionem illi rependente, quia bis sancte Marie seruiantibus fraudem intulit. Igitur cognito abate instituit in singulis annis homines, qui bona sanctorum habebant illuc uenire ad tuicionem prouincie et populi, presertim tempore messis et seminarij quia persecutio in dies grassabatur ab ipsis exulibus ab hereditarijs suis seclusis.

onatum heinrici regis secundi bauenbergenfis super duas ciuitates in triebus et liu- bocholi in pago lusizi consistentes. Mroscina, Grothifti, Liubfi, Zlopifti, Opprin,

Gozewisti cum omnibus territoriis suis et VII stagna peroptima iuxta sprewe, que pertinent Nienburch, ibi quiscunque uoluerit piscari ter in anno prebebit domino suo XXIII^{or} marcas argenti, pro hoc, qui frequenter uendit pisces mercatoribus de brandeburch illuc aduentantibus. Cellerarius quoque fratrum quoties indiguerit ueniat illuc et iubeat illis habitatoribus sibi piscari. Olim dabantur fratribus de eodem beneficio CCC urne mellis et eodem modo seruiunt sclauu ibidem commanentes quo Niemienfes. Sed postea constitutus est sclauus quidam prediues zuati nomine, qui frequenter abbatem et fratres seniores ad conuiuium uocauit, quatenus eius conuiuijs illecti ei aliquantulum parcerent in prebitione mellis, quod et impetrauit. Et ex rogatu eius constitutum est, ut singulis annis daret C urnas mellis et duo carrada piscium, quod et impetrauit.

In uillicatione zpreuwe olim erant L uille et adhuc amplius remanent VII, cetera deuastate sunt, quia non habebant defensores, ideo difugerunt inde aliqui molares lapides super arbores suspendentes, ob indicium cognicionis sue uille hoc facientes, et adhuc sunt VII curie super urbem lubin. Et iuxta alzterem III uille iacent quarum, una uocatur briezta altera priorna, et ibi dudum erat mercatus et liutomizoltla et alie plures, que pertinent at III^a ista burhwardia triebus Et liubocholi ac Morfcina, ibi est ingens lapis uocatur opprin et VII optima stagna. Quapropter conuenerunt in unum hi, qui remanserant, quatinus censum suum preberent in circuitu de gentibus, primum duci polanico, deinde ultra odoram manentibus scilicet primatibus terre, uti pacem habeant ab his habitatoribus, ac sic frequenter illic concurrunt et non illis obsunt nec ledunt, igitur illa pars, que pertinet sancte marie in Nienburch tante longitudinis habet usque ad XVI miliaria in siluis, aquis et lignis, inde dabantur CCC urne ac totidem scoc piscium, nunc uero XL urne et V scoc piscium absque alijs commodis.

Hec est iusticia sclauorum Niemze regionis ac predictarum urbium duarum heinrici, regis bauenbergensis, qui soluere debent fratribus Nienburgensis cenobij ex uillis ibidem adhuc excultis ab unaquaque domo unam urnam mellis et unum siclum et totidem pelles omnium ibidem siluestrium capientium hyrcinam et mertherinam, ceruinam et cattinam et ceterorum animalium siluestrium et unum scoc piscium et unum maldrum humuliginis, unusquisque hec cum suo plauftro apportabit, unde unicuique fratri cedent ad utilitatum suam XXV scli totidemque pelles singulis annis quia sunt quingenti scli similiterque ceterarum rerum. Et hec est longitudo Niemze regionis X requies in longitudine et VIII in latitudine tam siluis quam aquarum decursibus.

Fragment, durch Oberlehrer F. Kindscher in Berst in dem Anzeiger des Germanischen Museums 1859 No. 10 aus der Handschrift ebirt.

IV. Heinrich, Propst in Brandenburg, bezeugt, daß er dem Capellan des Markgrafen, dem Pfarrer Burchard, ein Ackerstück in der Zauche überlassen habe, ohne Datum (1190).

Heinricus, dei gratia prepositus in Brandeburch et totus ejusdem ecclesie conventus uniuersis Christi fidelibus. Sicut iustas nostras petitiones ab omnibus fidelibus exaudiri desideramus, sic proximorum postulaciones pro modulo nostro auribus favorabilibus obtemperante necesse est, ut